

Tawheeds fyra regler

Shaikh Muhammad ibn Abd al-Wahhab

Allsmäktige Gud, all härlighets trons Herre — jag ber att Han må vägleda dig i detta liv och det kommande, att Han alltid må välsigna dig, att Han må göra dig till en av dem som erkänner Hans godhet, som förblir fasta inför motgångar och som ångrar sig och söker Hans förlåtelse om de olyder eller syndar. Dessa tre egenskaper är lycksalighetens och välsignelsens kännetecken.

Vet att den rena dyrkan och monoteismen — som är Ibrahims religion — består av att dyrka Gud allena och att uppriktigt ägna sig åt att tjäna Honom. Gud sade: *"Jag har inte skapat djinner och människor annat än för att de skall dyrka Mig."* [1] När du vet att Gud har skapat dig för att tjäna Honom, inser du att det inte kan finnas någon tjänst utan ren Monoteism (arabiska: Tawhid). Precis som det inte finns någon formell bön utan renhet, och ingen renhet med orenhet — finns det heller ingen dyrkan av Gud medan man dyrkar andra vid sidan av Honom (arabiska: Shirk). Genom att tillskriva Allsmäktige Gud medparter förstörs en persons dyrkan, hans gärningar blir fåfängliga och han är dömd till evig Helveteseld. Om du är medveten om allt detta inser du att din viktigaste angelägenhet bör vara att skaffa all relevant kunskap om detta, så att Gud må rädda dig från Helvetets fruktansvärda avgrund. Allsmäktige Gud sade: *"Gud förlåter inte att något jämförelses med Honom, men Han förlåter vad som är mindre än detta åt vem Han vill."* [2] Sådan relevant kunskap består av fyra grundläggande regler, utförligt behandlade i Allsmäktige Guds Heliga Bok.

Första regeln:

Den första regeln är kunskapen om att de otrogna avgudadyrkarna som Profeten Muhammad — Guds frid och nåd vare med honom — motarbetade, erkände att Allsmäktige Gud — må Han förhärligas — verkligen är Skaparen, Försörjaren och Tillverkaren av denna värld. Detta gjorde dem dock inte till muslimer. Beviset för detta finns i versen: *"Fråga dem: 'Vem sänder ned er försörjning från himlen och låter den växa upp ur jorden? Vem hör er bön och ser ert tillstånd? Vem för det levande ut ur det döda och det döda ur det levande? Vem styr världens gång?' De svarar: 'Gud.' Säg: 'Vill ni då inte fullgöra er plikt mot Honom?'"* [3]

Andra regeln:

Den andra regeln är att veta att de otrogna hävdar att de inte ber till sina dyrkningsobjekt och kallar på dem annat än i syfte att dessa skall förmedla deras böner inför Gud, som versen säger: *"De som dyrkade andra som beskyddare vid sidan av Gud och hävdade att de gjorde det enbart för att komma Honom närmre genom deras förbön, skall ta emot Guds dom i den fråga de tvistas om. Gud vägleder inte den otacksamme, lögnaren."* [4] Beviset angående förbön finns i versen: *"De dyrkar vid sidan av Gud varelser som varken kan gagna eller skada dem och säger: 'Dessa är våra förbedjare hos Gud.'" [5]*

Det finns två typer av förbön — en otillåten och en tillåten. Den förra är den som söks från andra källor än Gud i frågor där all makt ligger hos Gud allena. Beviset för detta finns i versen: *"O ni som tror! Spendera av det Vi har försett er med innan den Dag kommer då det inte finns vare sig köp eller försäljning, vare sig välgärningar eller förbön. De otrogna är sig själva orättvisa."* [6] Den tillåtna förbönen är den som begärs av Allsmäktige Gud, där förbedjaren erhåller sin makt från Honom, och den som det bes för är den som Gud behagar godta som sådan på grund av hans ord och gärning. Allsmäktige Gud sade: *"Ingen kan förmedla förbön hos Gud annat än med Hans tillåtelse."* [7]

Tredje regeln:

Den tredje regeln är kunskapen om att Profeten Muhammad — må Gud välsigna honom och ge honom frid — uppträdde bland folk med många religiösa traditioner. Vissa dyrkade änglar, andra dyrkade profeterna och Guds heliga, åter andra dyrkade träd och stenar, sol och måne. Alla dessa folk bekämpades av honom — som de borde — uthålligt och utan åtskillnad. Beviset för detta finns i följande Koranverser: *"Bekämpa dem så att det inte finns någon avvikelse i religionen och all religion tillhör Allsmäktige Gud."* [8] *"Dag och natt, sol och måne är Hans skapelse och tecken. Dyrka inte solen eller månen utan Gud, deras Skapare, om ni söker sanningen."* [9] *"Allsmäktige Gud befaller er inte att ta änglar och profeter som herrar."* [10]

"Och Gud sade till Jesus, Marias son: 'Uppmanade du människorna att ta dig och din moder som dyrkningsobjekt vid sidan av Allsmäktige Gud?' Han svarade: 'Lov och pris tillkommer Dig, o Gud! Hur kan jag ha begärt det som inte är mitt att begära? Om jag gjorde det, vet Du det och allt som finns i mitt sinne. Jag vet inte vad som finns i Ditt sinne, o Transcendente, Allvetande Gud! Jag har inte förmedlat till dem annat än

vad Du befallt mig förmedla — nämligen: Dyrka och tjäna Gud, min och er ende Herre. Jag var ett vittne för Dig bland dem. När Du lät mig dö, tog Du över vittnesbördet om dem såväl som om allt annat. Om Du straffar dem är de Dina skapelser, och om Du förlåter dem är Du den Mäktige, den Vise.” [11]

”De som de ber till [dvs. de heliga] söker själva en väg till sin Herres barmhärtighet, tävlar om att komma nära Allsmäktige Gud och fruktar Hans straff. Din Herres straff är sannerligen något att sky.” [12]

”Har ni betraktat al-Lat, al-Uzza och den tredje, Manat? [13] Är de manliga era och de kvinnliga Hans? Är inte detta löjligt? Alla dessa är bara namn som ni har namngivit i era förfäders fotspår. Gud gav inget bevis för dem. Ni följer bara gissningar och era egna begär.” [14]

Fjärde regeln:

De människor som i vår tid tillskriver Allsmäktige Gud medparter — i både tro och dyrkan — är värre och därmed mer skyldiga än de från förislamisk tid. Ty de gamla dyrkade andra vid sidan av Gud enbart i välgång och återvände till äkta tro i motgång, medan nutidens avgudadyrkare är beständiga i sin otro oavsett välgång eller motgång. Beviset för detta finns i Koranversen: *”När de far på skepp [i stormigt hav] riktar de sina böner till Allsmäktige Gud i fullständig uppriktighet — men återfaller i shirk (dvs. att tillskriva Honom medparter) när de når land.” [15]*

Må Allsmäktige Guds frid och välsignelser vara över Muhammad, hans följeslagare och alla dem som följer honom fram till den Yttersta Dagen.

[1] Koranen 51:56.

[2] Koranen 4:47, 115. Det bör nämnas att Allsmäktige Gud förlåter dem som har tillskrivit Honom medparter eller dyrkat andra vid sidan av Honom, om de ångrar sig innan de dör.

[3] Koranen 10:32.

[4] Koranen 39:3.

[5] Koranen 10:18.

[6] Koranen 2:254.

[7] Koranen 2:255.

[8] Koranen 2:193.

[9] Koranen 41:37.

[10] Koranen 3:80.

[11] Koranen 5:116–118.

[12] Koranen 17:57.

[13] Namn på falska gudar som dyrkades av förislamiska araber.

[14] Koranen 53:19-23.

[15] Koranen 29:65.